

Stella

a
noční skřítkové

Šmodrchalky

Sam Hay

Stella
^a
noční skřítkové
šmodrchalky

PRAHA 2017

Přeložila: **JIŘINA STÁRKOVÁ**

Sam Hay: Stella a noční skřítkové – Šmodrchalky

Vydání první

Text copyright © 2016 by Sam Hay.

Illustrations by Turine Tran, copyright © 2016 by Scholastic Inc.

All rights reserved.

Published by arrangement with Scholastic Inc., 557 Broadway, New York, NY 10012, USA.

Vydalo nakladatelství Baronet a.s., Květnového vítězství 332/31, Praha 4,

www.baronet.cz v roce 2017 jako svou 2075. publikaci

Přeloženo z anglického originálu Stella and the Night Sprites – Knit-Knotters, USA v roce 2016

Český překlad © 2017 Jiřina Stárková

Odpovědná redaktorka Marie Kejvalová

Korektorka Daniela Čermáková

Přebal a vazba © 2017 Ricardo a Baronet

Sazba a grafická úprava Ricardo, Sázavská 19, Praha 2

Edice MagicBooks – svazek 1

Veškerá práva vyhrazena.

Tato kniha ani jakákoli její část nesmí být přetiskována, kopírována či jiným způsobem rozšiřována bez výslovného povolení.

Název a logo BARONET® jsou ochranné známky zapsané

Úřadem průmyslového vlastnictví pod čísly zápisu 216133 a 216134.

ISBN 978-80-269-0559-2 (PDF)

BARONET
Praha 2017

Sam Hay

Stella
a
noční skřítkové
šmodrchalky

edice MagicBooks
svazek 1

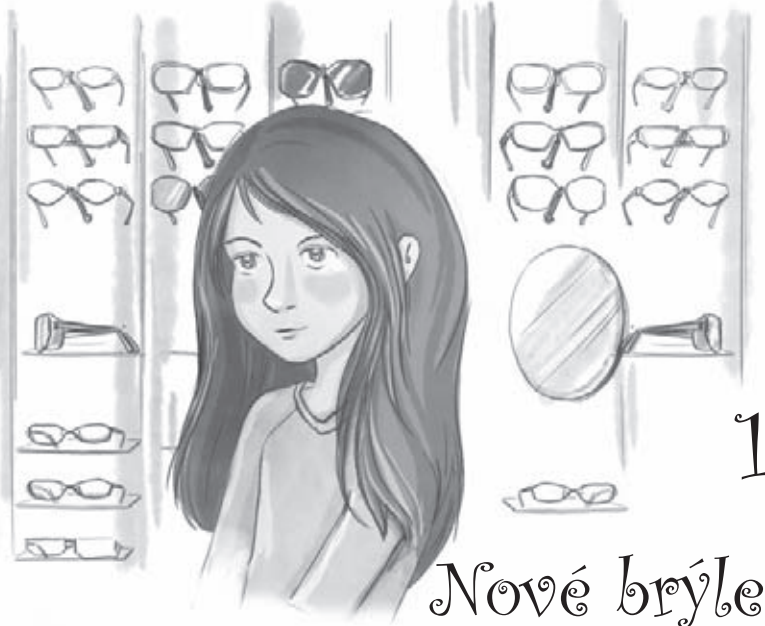

Obsah

Kapitola 1	Nové brýle	9
Kapitola 2	Špetka magie	13
Kapitola 3	Bystroočka.....	20
Kapitola 4	Noční světlo	24
Kapitola 5	Kdo neuvidí, neuvěří	30
Kapitola 6	Uzlíkování	36
Kapitola 7	Spletitý problém	44
Kapitola 8	Rozuzlení.....	51
Kapitola 9	Příval skřítků	59
Kapitola 10	Mazaný plán	66
Kapitola 11	Výměna	76
Kapitola 12	Pačesatá víla	82
Kapitola 13	Překvapení v obchodě	88
Kapitola 14	Korálkové kamarádky	95

*Alici a Archiemu, mým malým skřítkům,
kteří vždycky ve všem vidí kouzla. – SH*

Pro Emily – TT

Nové brýle

Když Stella a její maminka vešly do obchodu, zvonek nade dveřmi se rozřinčel.

Stella se snažila být statečná. Ale žaludek měla jako na vodě.

Tohle byla už druhá Stellina návštěva v prodejně brýlí. Před pár dny jí paní doktorka Bruceová vyšetřila oči – a udělala to ohromně zábavně!

Nejdřív Stellu požádala, ať čte písmenka na tabuli. Ze začátku byla písmena VELKÁ, ale pořád se zmenšovala.

Potom jí paní doktorka Bruceová podala červenozelené brýle. S nimi se pár písmenek dočista *rozmazalo*.

Nakonec si Stella nasadila těžké kovové obroučky se spoustou všelijakých čoček.

Některé čočky všechno **r0zkymácely**.

Jiné všechno bezvadně zaostřily.

Stella neměla strach z oční lékařky. Potají si říkala, že je prima vidět líp. Jen si nebyla jistá, jestli brýle vůbec chce. Nestála ani o ty krásné, fialovorůžové, co si vybrala s mámou.

„Ahoj, Stello,“ pozdravila ji paní doktorka Bruceová z ordinace. „Musím se ještě věnovat jinému zákazníkovi. Tady jsou tvoje brýle.“ Podala Stelle pevné fialové pouzdro. „Prohlédni si je. Za chvíli se přesvědčím, jestli ti dobře sedí.“

Stella držela pouzdro v ruce. Samou nervozitou ho však nedokázala otevřít.

Mamka se podívala na hodinky. „A já tě zatím objednáám vedle v tom novém kadeřnickém salonu.“ Prohrábla Stelle vlasy. „Máš je dlouhé. A zacuchané.“

„Zacuchané?“ Stella si prsty pročísla vlasy. Nebo se o to aspoň pokusila. „*Au!*“ Trhla sebou. Máma má pravdu. Jsou *příšerně* zacuchané.

Stella se zakabonila. „Ale, mami –“, spustila. Bříško se jí sevřelo obavami.

Maminka však už vyšla ze dveří.

Stella se zadívala na tvrdé pouzdro ve svých rukou. *Když budu mít brýle, pomyslela si, a k tomu nový účes, nikdo – ani moje vlastní rodina – nepozná, že jsem to já!*

2

Špetka magie

Stella se posadila a čekala. Rozhlédla se. Všude samé brýle, všech možných tvarů a velikostí. Kulaté, hranaté, průhledné, barevné...

Některé měly zašpičatělé rohy. Jiné neměly vůbec žádné obroučky.

Vtom se rozezněl zvonek nade dveřmi. Vešla další zákaznice.

Stella od ní nemohla odtrhnout oči. Oblečení té paní vypadalo, jako by svedlo souboj s vodovými barvičkami. Na blůze byly purpurové puntíky. Na sukni oranžové klikaté čáry. Punčocháče připomínaly červenobíle proužkované mátovo-jahodové bonbony. Neznámá voněla po jahodách.

„Ahoj.“ Paní se na Stellu usmála. „Přišla sis pro nové brýle?“

Stella přikývla.

„Já taky.“ Paní vzdychla. „Věřila bys tomu? Celých 78 let jsem měla oči jako rys, a teď mě z ničeho nic začaly zlobit!“ Párkrát zamžourala, jako by svým očím hubovala.

Že měla oči jako rys celých 78 *let*? Stella svraštila čelo. Ta dáma vypadá jako Stellina teta Lulu. A Stella ví, že Lulu je jenom 25 let – minulou neděli byla na oslavě jejích narozenin.

Paní se protáhla a zívla. Pak se několikrát zatočila na špičkách.

„Nejspíš si za to můžu sama,“ oznámila a uhladila si sukni. „To věčné ponocování nad knihami kouzel plných drobounkých písmen!“ Mrkla na Stellu.

Knihy kouzel? Stellu napadlo, že ji neznámá jenom škádlí.

„*Hepčí!*“ Paní kýchla. „To ten čarovný prach!“ usoudila. „Pokaždé mě pošimrá v nose.“

Stella vykulila oči. *Vážně řekla čarovný prach?*

Paní nakoukla do své velké kabelky. „Kam jsem jen dala kapesník? Jejda!“

Kabelka se překloupila a všechno z ní vypadlo.

„Já to seberu!“
Stella vyskočila ze židle a zachytila plnicí pero, které se kutálelo po podlaze.
„Jú,“ vydechla a zvedla ho. „To není pero.“ Vypadalo to spíš jako dlouhá, zlatá jídelní hůlka.
„Co je to?“ zeptala se.

